

Az elátkozott királyfi

Egy király vadászott, s mivel nem volt pohara, lehajlott egy gyönyörű tájon egy patak fölé vizet inni, s midőn inni akarna, valami a vízben megfogta az orrát s nem akarta kérésére sem elbocsájtani, míg ez meg nem ígéré, hogy leányát neki adja feleségül. Hazament s búslakodott feleségével együtt, egyszersmind cselet gondoltak ki akképpen, hogy a juhász szép leányát öltöztetik fel s adják oda, ha kéretni jönnek leányukat. Egy idő múlva csak megjelenik egyszerre az udvaron egy paripa s elnyeríti magát, mi annak volt a jele, hogy a király leányát akarja. A királyné leveleti nagy sírások közt az ékes juhászleányt, s felültetik a paripára. Ez száguld vele egész addig a helyig, hol a király volt, itt letette és tudakozta tőle, mint tetszik neki a táj?

– Óh, gyönyörű – mond a juhászleány –, mily szép legelők! Mily jó volna itt atyámnak a juhokat legeltetni!

De ezzel elárulta magát, hogy nem királyleány. A paripa ismét a király udvarába rohant. Ekkor hasonló csellel a kovács leányát adták neki, ki azáltal árulta el magát, mert a patak mellett levő erdőséget dicsérte s monda:

– Mily jó volna ebből atyámnak szenet égetni!

Harmadszor is elment a paripa a király udvarába, ekkor már a királyleányt adták neki. Mikor tudakolta a paripa, mint tetszik neki a táj:

– Jól – felelé –, mily jó volna itt atyámnak várakat építeni!

Miután a paripa ezáltal megtudta, hogy ez a király leánya, megrázta magát s deli férfiúvá lett, s egyszersmind szép partok, a parton vár emelkedett fel, mely mindennel el volt látva, mi kényelemhez, pompához tartozik. Ekkor elmentek a királysülőkhez, kik igen megörülének a jó kimenetelen. A férj pedig, ki el volt átkozva s paripává átalakítva, fel lett mentve az átok alól.